

Svar (28/1 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

De i spørgsmålet nævnte opgaver såsom rengøring, kantinedrift osv. har alle, bortset fra entreprenøropgaverne, karakter af generelle støttefunktioner, som der er behov for at få løst overalt i den offentlige sektor og som samlet set kræver i størrelsesordenen 10–15 procent af de offentlige institutioners og virksomheders driftsudgifter. Entreprenøropgaverne udføres i såvel stat, som amter og kommuner helt overvejende af eksterne leverandører.

Ressourceforbruget til støttefunktioner indgår således i de offentlige driftsbudgetter og regnskaber, men kontoplanerne lægger ikke op til at føre særskilt regnskab for de enkelte funktioner. Det vil således kræve et overordentligt omfattende og ressourcetrævendende arbejde at få et mere præcist talmæssigt udtryk for de nævnte arbejdsfunktioner.

Spm. nr. S 1184

Til finansministeren (21/1 2000) af:

Pernille Sams (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forudsætninger der skal være opfyldt med hensyn til f.eks. arbejdsudbudselasticitet, for at en afskaffelse af topskatten vil være selvfinansierende, og vil ministeren vurdere, hvorvidt disse forudsætninger er realistiske i forhold til, hvad Finansministeriet normalt lægger til grund ved den slags beregninger?«

Begrundelse

Det fremgår bl.a. af Finansredegørelse 1998/1999, s. 254, at Finansministeriet tager udgangspunkt i en arbejdsudbudselasticitet på 0,2. Der ønskes en vurdering af, hvor meget beskæftigelsen vil blive forøget som følge af en afskaffelse af topskatten, og hvor meget ekstra offentligt provenu dette vil indbringe.

Svar (28/1 2000)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

En afskaffelse af topskatten og en nedsættelse af det skrå skatteloft med 15 pct.enheder vil medføre et årligt provenutab på ca. 13 mia. kr. i 2000-niveau, når Pinsepakken er fuldt indfaset. Marginalskatten på det højeste progressionstrin vil falde fra ca. 63,0 pct. i henhold til gældende regler for 2002 til ca. 49,3 pct.

Det kan ikke forventes, at en afskaffelse af topskatten vil have nogle mærkbare virkninger på antallet af beskæftigede og udgifterne til overførselsindkomster. En afskaffelse af topskatten vil primært påvirke de offentlige finanser gennem en eventuel ændring i antallet af udførte arbejdstimer for beskæftigede, der omfattes af en reduceret marginalskat.

En selvfinansierende afskaffelse af topskatten kræver med en vis usikkerhed, at arbejdsudbudselasticiteten inkl. indkomsteffekten udgør ca. 0,1 for personer, der i dag omfattes af topskatten.

Det er dog ikke realistisk at forudsætte en samlet arbejdsudbudselasticitet (inkl. indkomst-effekter) på 0,1 for personer, der er omfattet af topskatten. Og det er derfor heller ikke realistisk at forudsætte, at en afskaffelse af topskatten fuldt ud eller i overvejende grad vil være selvfinansierende.

Der er en betydelig empirisk usikkerhed omkring størrelsen af arbejdsudbudselasticiteten, jf. *Arbejde og service*, Regeringen, januar 1999, side 72-75.

En typisk størrelsesorden, som er blevet anvendt for Danmark, udgør ca. 0,2, jf. f.eks. Finansredegørelse 98/99, side 254-255. En sådan størrelsesorden kan dog ikke anvendes til at vurdere effekterne af at afskaffe topskatten.

For det første er en elasticitet på 0,2 fastsat som et gennemsnit for samtlige fuldtidsbeskæftigede, og ikke kun for personer, der er omfattet af topskatten. Empiriske undersøgelser tyder på, at arbejdsudbudselasticiteten ved en lavere marginalskat (substitutionseffekten) er væsentligt lavere for højtlønnede end for gennemsnittet af beskæftigede, jf. f.eks. *Arbejde, incitament og ledighed*, kapitel 8, Rockwoll Fondens Forskningsenhed, 1999.

For det andet er empiriske undersøgelser af arbejdsudbudselasticiteter foretaget ud fra observationer af beskedne ændringer af marginalskatter. Der kan forventes en vis ikke-linearitet med hensyn til virkningerne på arbejdsudbud-